

הנשמה יודעת? שיטת הטיפול דמיון נובע

על כנפי הדמיון אפשר להגיע רחוק מאוד כנראה, אבל עד כמה אפשר להגיע קרוב? עמית קדם אומר שהכנפיים האלה מורכבות מצוירים שאי אפשר לבטא במילים, והם המפתח להתקרבות פנימה ולפתרונות

לילך צור | 10:49 13/9/2009

כשעמית קדם התחיל במסע החיפוש הרוחני הקדחתני שלו, הוא עצר בדרך במסלול של לימודי נטורופתיה. זה היה בתחילת שנות ה-90 ולא דובר שם על יהדות ולא על אמונה באל. עכשיו, כ-15 שנה אחרי, הוא עומד מאחורי שיטת טיפול בשם "דמיון נובע", אותה גיבש לאורך המסע הזה, כשלארסו כיפה ובלבו השם.

עמית קדם. מפגש עם מדיטציה ודמיון מודרך צילום פרטי

את דרכו כמטפל החל עוד לפני חזרתו בתשובה, עם שיטת טיפול המבוססת על דמיון בעקבות מפגש עם טכניקות של מדיטציה ודמיון מודרך בעת ששהה בהודו. המפגש הזה גירה את רוחו להעמיק ולפתח את אופן הטיפול. לדבריו, 'דמיון נובע' נבדלת משיטות עבודה אחרות בכך שהיא משתמשת בדמיון בדרך שאינה ממשמעת אותו להעלות אל מעל לפני השטח דימויים המתאימים לסדרים חברתיים מקובלים.

"השיטה מתבססת על כך שהמטפל הכי טוב לאדם, זה הוא עצמו. כך גם לגבי אבחון. הכלי האמיתי הוא זה שמשמש את האדם להקשיב לעצמו, לזהות את הקשיים שלו, את הצרכים שלו וגם את הפתרון מבפנים", הוא אומר.

הרעיון ההוליסטי הזה אמנם אינו חדשני, אבל קדם מציע את מקורותיו היהודיים, שמתעקשים על מציאת דימוי אותנטי, תוך סיור בעולם נסתר. המקורות האלה אומרים לו שהנשמה יודעת.

"התפקיד שלי הוא לתווך ולא לייעץ או לכוון. השפה של הנפש, שבה היא מדברת בצורה הכי גלויה, היא הדמיון. מה שמאפשר לי לעקוף בצורה הכי טובה את השכל, שהוא בסופו של דבר אוסף של הגדרות המבוססות על חקירה של סיבה ותוצאה שעשינו בעולם בצורה מאוד שטחית. זה מה שחוסם אותנו שם. כל התבניות הקבועות, נקודות הכשל. הדמיון עוקף, כי השכל לא ממש יכול להתמודד עם הדמיון, אז הוא מפנה מקום ואפשר להגיע למידע הרבה יותר ישיר. זאת גם השפה הכי טבעית לנפש. הדימויים שהאדם בוחר ומאפשר להם לעלות הם מאד מדויקים. זאת שפה שלמה, שכל תפקידי הוא ללמד איך להקשיב לה".

הגיוס של כלי הדמיון כדי לעסוק במושגים שכבר מוכרים לנו, הוא לדעתו פספוס גדול. מה שמרתק בעיניו הוא הגילוי המחודש של שפה שנשכחה בפנים ושיכולה לשמש לא רק לתובנות רגשיות עמוקות ללא מילים, אלא גם למציאת המטרה לשמה התכנסו המטופל והמטפל.

תנאי הנפש להתבוננות פנימה צילום פרטי

"הדימויים הם המקור לשפה והם גם חלפני הסברים, אם מדריכים את האדם איך לעצב אותם. בדרך כלל כשעובדים עם דמיון מודרך, מסמנים איזו מטרה. אומרים 'אני רוצה להיות שמח, בעל ביטחון או מצליח' ואז משתמשים בדמיון כדי להמחיש את אותה מטרה. יש אפילו עדויות שזה מצליח, שהוא משפיע על המציאות, אלא שהדמיון הזה מוסיף עוד שכבה של הסתרה, כי בחרת את המודל של השמחה, של אהבה או של זוגיות על פי השכל ויכול להיות שזה דווקא מרחיק אותך מהם. הרעיון פה הוא שגם המטרה תעלה מבפנים, תנבע

מתוך. מבחינתי, אין בעיה ספציפית לפני הטיפול. התפקיד של המטפל מאוד נקי. אני לא מתערב ולא מכוון. גם אם אני חושב שאני מבין משהו או קולט, אני לא אומר. כי ברור לי שזה בסימן שאלה".

למצוא את האמונה

קדם אומר שההקשבה הזאת, של המטופל לציורים שהוא מצייר בראשו, נמצאת במקורות יהודיים, אבל ההקשבה של המטפל לתהליך שעובר זולתו, היא משהו שבנה בדרכו. מציאת המקורות האלה, היא שאפשרה לו, כשהחל את תהליך החזרה בתשובה, להמשיך ולעסוק בטיפול גם כשחשב שייאלץ לוותר עליו.

הוא מדגיש שהדיון בכוח הזה מעולם לא נעשה בעולם היהדות בהקשר טיפולי. "הרבה מהבירור של שיטת הטיפול התחיל במקורות יהודיים, אבל זה לא נכון להגיד שזאת שיטת טיפול יהודית. היום משתמשים הרבה במונחים האלה, אבל זאת הטעייה, אין דבר כזה. ביהדות לא היו שיטות טיפוליות, אפילו בצורה מודעת".

"היום, כבני דור שנזקק לשיטות טיפוליות, אפשר למצוא שיטות טיפול שתואמות את רוח היהדות. אני מרגיש שחלק ניכר מהבירור הוא מתוך מקורות החסידות. יש ספר שחובר לפני 100 שנה בשם 'תנאי הנפש להשגת החסידות' שמתאר ממש עבודה שעשו עם הדמיון בתוך החצרות החסידיות. אחרי השואה הרבה מצורות העבודה האלה נגנזו, נעלמו. הוצאנו אותו עכשיו מחדש בעברית (בתרגום הרב אקשטיין) וצירפנו לו גם דיסק עם התהליכים, שאנשים יוכלו לתרגל בבית".

עוד דוגמה שהוא מביא היא משפט של הרמב"ם, המתאר את החלק המדמה בנפש ככוח קיומה: "החלק המדמה הוא הכוח הזוכר רשמי המוחשות אחר העלמם מפני החושים שהשיגום ומרכיבם זה בזה ומבדילם זה מזה, ולפיכך מרכיב הכח הזה מן הדברים אשר השיג דברים שלא השיגם מעולם ואי אפשר להשיגם..." (רמב"ם שמונה פרקים פרק ראשון)

היום הוא יודע להגיד שהכלים שמשרתים אותו בעבודתו קשורים לאמונה ולמציאתה, אבל הוא לא התחיל בה. "הרקע של החזרה בתשובה היה קשור להתעסקות בגוף ונפש. באופן שבו גדלתי, המושג רוח היה קשור לאמנות, מוסיקה, ספרות. דובר על נפש, אבל באופן כללי. לא עצרתי לחשוב מה זה נפש בשנות הילדות והנערות. בהודו נפגשתי עם מדיטציות ועם עיסוק בנפש, וזה מאוד משך אותי, מאד דיבר אלי. חיפשתי שפה שהולמת את מה שחוויתי והרגשתי. עם העולם הנזירי שם, זה תמיד נשאר זר. יהדות היה נראה משהו רחוק. בתור ירושלמי, חרדים היו האיוב הכי גרוע שיכול להיות".

"בשלב ראשון התחושה הייתה שצריך לעזוב את התחום הזה, זה לא שייך ליהדות. אבל כל מי שהתייעצתי איתו עודד אותי להמשיך. אפילו ברמה ההלכתית. יש מצווה שאומרת שאם אני יכול לעזור לאנשים אני מחויב מצד התורה לעשות זאת. רציתי לעזוב הכול, ללמוד כל היום תורה, אבל מורה שהתייעצתי איתו אמר לי במפורש להמשיך".

שפכי כמים לבך עטיפת הדיסק

מחייה את השיטות העתיקות

היום מנהל קדם תלמוד תורה בישוב מגוריו, בית"ר עילית, שם הוא חי בקהילה של חוזרים בתשובה הרואים עצמם כמקיימים צורה חדשה של חיים יהודיים ששמה דגש על יצרנו ויצירתיות בחיי היומיום. לצד התפקיד החינוכי, אותו הוא מגדיר כמרכז שאיפותיו, הוא הקים גם מכון העובד ומטפל בשיטת הדמיון הנובע ומכשיר מטפלים חדשים כל הזמן. חלקם חילוניים וחלקם אנשים חשובים מהחברה החרדית. על הצורה בה מקבלים אותו ואת השיטה בחברה שהייתה סגורה להשפעות טיפוליות במשך שנים, הוא אומר:

"החברה החרדית עוברת שינוי גדול בשנים האחרונות. יש צורך גדול בכלים לטיפול בנפש ויש דלות גדולה בכלים מהסוג הזה. זאת חברה שגדלה מאוד ומתמודדת עם מציאות שונה במובן המשפחתי-כלכלי-חברתי. במובנים רבים הם מנסים לחיות ערכית כמו לפני מאתיים שנה והשינוי המהיר בעולם שמסביב יוצר מתח גדול.

עכשיו מתחילים להתעסק עם זה והרבה פעמים צריך כלים אמיתיים, אז לפעמים נוצר מצב מגוחך שאנשים גדולים מכל מיני חסידויות, כשהם צריכים עזרה, הם קוראים למומחים החילוניים הכי גדולים. ואז זה לא מתאים בעצם לחיים שלהם. לצערי אני עוד לא רואה שנעשתה הפעולה הזאת הרצינית של להקים מכונים חרדיים. אז יש אנשים כמוני, בשוליים שמתחילים לעשות דברים".

עכשיו הוציא עמית קדם **סדרת דיסקים** שמאפשרת להיפגש עם השפה הדמיונית בדרך קצת שונה מהטיפול. קולו החם והעדין של קדם, על רקע נגינה הנשמעת לעתים כבוקעת מן האדמה ממש, מוביל להקשבה פנימית. "בדיסקים לקחתי עצות מהחסידות ותרגמתי לדברים שאנשים יכולים לעבוד איתם. אני מתמקד בעבודה עם הדמיון כהכנה לתפילה, או להתבוננות בנפש. אני בעצם מחייה ממש את השיטות העתיקות".

לאתר של עמית קדם ודמיון נובע

רוצה לקבל את כל המבזקים של **org מעריב** לסלולרי שלך? לחץ כאן